

Споредъ грѣцкитѣ източници, *х. Петръ* се прославя отначало по брѣговетѣ на Бѣло море, дѣто е боравиль съ конница, въ която, както ще се види, сж влизали много българи. Между неговитѣ тукъ помощници се четатъ имената, вѣроятно изкривени, на *Атанасъ Мандала*, *Никола Сторнара* и др. Тукъ тѣ били посрѣщнати отъ турскитѣ пълчища, идящи отъ Тесалия и Епиръ. Вече на 3-ий юлий (1821) г. тѣ принудили *Исмаилъ Паша* да се прѣдаде.¹⁾ Както се знае, революционото движение въ Гърция трая до около 1827 г. Прѣзъ цѣлото това врѣме *х. Петръ* се прославя въ редъ сражения. Въ 1825 г. ний го срѣщаме въ Мисолунги заедно съ нѣкой си *Иванъ Стратю* и други двама капитани отъ Аркадия²⁾

За принесенитѣ отъ него заслуги на Гърция, той е билъ назначенъ на висока грѣцка служба, нѣщо което се потвърждава и отъ сливенското прѣдание. Въ тая смисълъ, името на *х. Петръ* въ грѣцкитѣ източници личи между тия на прочутитѣ водители: *Карайскаки* и *Гривасъ* (Γριβας).³⁾

Внѣ отъ грѣцкитѣ и други източници за *х. Петръ* говорятъ и мѣстнитѣ данни. По разказа на внука му дѣщеря, *х. Петръ* се е родилъ въ квартала Клуцохоръ, въ днешния тѣй нареченъ „Домусчийски сокакъ“ до черквата. Въ Сливенъ той е билъ търговецъ на *лой*, яквато носѣлъ за Цариградъ. Търгувалъ още и съ зейтинъ, „по море“. Прѣди да замине за Гърция, той е билъ жененъ и ималъ тогава около 30—32 години, отъ което се вижда, че е ражданъ кждѣ 1790 г. Оставилъ е въ Сливенъ двама сина и три дѣщери: Христордоръ, Никола, Елена, Мария и Станка. Всички тия слѣдъ прѣселването на сливенци (1830 г.), се разпрѣснали по Влашко и Бесарабия.

По внука му *х. Иванчо х. Стояновичъ*, *х. Петръ* е ходилъ три пжти на хаджилѣкъ. Послѣдния пжтъ не можалъ да се върне въ Сливенъ, защото отъ Иерусалимъ, или по-скоро отъ нѣкой малоазиятски градъ, на връщане за Сливенъ, като се научилъ за изловенитѣ сливенци, негови съ-заклятници, заминалъ по море за Гърция щомъ се обявяло тамъ възстанието. Знае се, че той лично е хваналъ единъ паша робъ, когото закаралъ въ Атина. Тоя ще е споменатия отъ Папаригопуло *Исмаилъ Паша*, принуденъ отъ *х. Петра* да се прѣдаде (3-ий юлий 1821 г.). За приносенитѣ заслуги билъ провъзгласенъ „генералъ“

¹⁾ Παλαρροπουλου Κ. op. cit., V, 765.

²⁾ Zinkeisen, II, 285.

³⁾ Παλαρροπουλου, V, 898. Карайскаки е билъ началникъ на възтаници събирани отъ „Румелия“. По Папаригопуло, тѣ били най-добритѣ, въ Елада. *ibid.* Повечето отъ тия герои не сж били гърци, а куцовласи.